

EL VINE PE NORI ! ...

de Aurel Micurescu

(continuare din numărul trecut)

MAREA GLOATĂ CU RAMURI DE FINIC ÎN MĂINI

Apocalipsa 7:9-17

În versetul 9 citim: *“După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod, și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâni.”*

Cine este această gloată nenumărată?

Mulți cred că aceștia reprezintă Biserica dar așa cum am mai amintit, Biserica este reprezentată prin cei 24 de bătrâni care sunt deja în cer. Mulți studenți ai Bibliei și mai ales ai cărții Apocalipsa au observat multe diferențe între marea gloată din capitolul 7 și cei descriși în capitolele 4 și 5. În primul rând ei nu fac parte din Biserică, pentru că Biserica nu va trece prin Marele necaz dar acest grup vine din Necazul cel mare. Versetul 14 ne spune *“Aceștia vin din necazul cel mare, ei și-au spălat hainele în sângele Mielului.”* Marea gloată stătea în picioare înaintea scaunului de domnie, iar cei 24 de bătrâni stau pe scaune de domnie împreună cu Mielul. Cei 24 de bătrâni aveau pe capete cununi de aur, pe când marea gloată nu poartă cununi. Cei 24 de bătrâni au în mâini alăute, pe când marea gloată are ramuri de finic în mâini. Biserica cântă o cântare nouă, pe când marea gloată strigă cu voce tare și-L preamărește pe Miel.

Dacă studiem cu atenție Apocalipsa observăm mai multe categorii de mântuiți. În final toți cei mântuiți merg împreună în veșnicie ca o mare familie. Dar până atunci sunt mai mulți reprezentanți ai măreței lucrări de mântuire a lui Dumnezeu: Israelul, Biserica, și acum acest grup care sunt sfinții martirizați în perioada Marelui necaz pentru numele Domnului Isus Hristos. După unii comentatori ai Bibliei marea gloată a fost câștigată pentru Hristos în urma provăduirii celor 144,000 de evangheliști din Israel. Acești evangheliști vor merge peste tot în lume și vor predica Evanghelia la toate națiunile pământului. Când oamenii îl vor primi și-L vor mărturisi pe Isus Hristos ca mântuitor personal, vor atrage mânia și ura Fiarei, care va porni persecuția împotriva lor și-i va omorî. Ei vor fi oprți să se închine Domnului și pentru că nu se vor închina fiarei vor fi condamnați la moarte. Când aceștia vor fi martirizați ei vor fi adăugați la numărul mării gloate.

În lucrarea de evanghelizare și mântuire a celor 144,000 noi vedem împlinindu-se ce este scris că Evanghelia aceasta trebuie să fie răspândită la orice limbă și neam, până la marginile pământului și apoi va veni sfârșitul. Am auzit pe mulți spunând că noi trebuie să mergem și să predicăm Evanghelia la orice făptură și când toți au auzit-o, condiționat va veni Domnul. Nu este nimic rău în a face acesta, dar a predica evanghelia la orice făptură nu este o condiție esențială a răpirii secrete a Bisericii, ci a venirii Sale a două oară după perioada Marelui necaz. Marea gloată a fost mântuită după răpirea Bisericii și atunci se va împlini cuvântul scris în Matei 24.14 *“Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”*

Ținuta și activitatea mării gloate.

Să examinăm acum această mare gloată. Ei stau în picioare înaintea scaunului de domnie și și-au spălat hainele în sângele Mielului. Cred că ei sunt menționați și în Apocalipsa 6:11 *“Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă, și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă care aveau să fie omorâți ca și ei”*. Cuvântul grecesc folosit este levkis stoles, adică haine albe, care reprezintă mântuirea și dreptatea lui Dumnezeu. Marea gloată are în mâini ramuri de finic și versetul 15 ne spune că: *“Cel ce șade pe scaunul de domnie își va întinde peste ei cortul”*, adică va locui împreună cu ei. Să vedem acum ce însemnătate au ramurile de finic. Ramurile de finic ne reamintesc de

sărbătoarea corturilor. În timpul acestei sărbători, evreii stăteau în mici corturi, construite pentru acea ocazie, și purtau ramuri de finic în mâini pentru a-și reaminti eliberarea de sub robia Egiptului. De fiecare dată când evreii au venit înapoi, ca de exemplu, din robia babiloneană, ei au sărbătorit sărbătoarea corturilor. Cu acea ocazie ei își reaminteau cum Dumnezeu i-a trecut biruitori prin încercări și suferințe. Marea gloată în cer sărbătorește acum marea biruință pe care le-a dat-o Domnul împotriva lui Anticrist pe pământ, iar ramurile de finic sunt expresia bucuriei și eliberării lor complete.

Când Isus Hristos a intrat triumfător în Ierusalim, mulțimea care L-a însoțit a purtat ramuri de finic, era plină de bucurie și striga: *“Osana”* care tradus înseamnă *“Dumnezeu este mântuire”*. În cartea lui Neemia 8:17 este descris cum Israel a prăznuit sărbătoarea corturilor. *“Toată adunarea celor ce se întorseseră din robie au făcut corturi și au locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua fiul lui Nun, până în ziua aceasta, nu mai făcuseră copii lui Israel așa ceva și a fost o mare veselie.”* Dumnezeu își va întinde peste aceștia cortul, ceea ce înseamnă că ei vor fi în final sub protecția lui Dumnezeu și nu se vor mai teme de nimic, în cer cel rău nu va mai avea nici o putere asupra lor. *“Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete, nu-i va mai dogori nici soarele nici o altă arșiță”*. Suferințele de pe pământ vor fi uitate în prezența Domnului vieții. Acolo este prezent Cel ce este însăși pâinea și apa vieții, Cel ce a înmulțit pâinile și peștii și a săturat mulțimile în pustie. Acolo nu va mai fi moarte. În cer nu vor mai fi servicii funerare, nu va mai fi plâns, lacrimi, dureri, pentru că acolo ei vor fi în prezența Aceluia care a zis: *“Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine chiar dacă ar fi murit va trăi. și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată”*. Însuși Domnul va conduce pe cei ce-au trecut biruitori prin suferințele Marelui necaz la izvoarele apelor vieții. El însuși va fi păstorul lor. În Isaia 51:11, profetul spune: *“Astfel cei răscumparați de Domnul se vor întoarce și vor veni în Sion cu cântări de biruință, și o bucurie veșnică le va încunună capul, îi va apuca veselia și bucuria iar durerea și gemetele vor fugi”*.

Marea gloată laudă pe Dumnezeu și pe Miel.

Finalul acestui capitol este o scenă de laudă și preamărire la adresa lui Dumnezeu și a Mielului, suferințele și moartea lor de pe pământ nu au fost *zadarnice*. *Ei sunt acum în prezența Mielului, care le-a spălat hainele în sângele său. Ei strigă cu glas tare: “Mântuirea este a Dumnezeului nostru care șade pe scaunul de domnie și a Mielului”*. Putem observa, deasemeni, cum cei din cer îi salută pe biruitoarii fiarei, pe cei ce au ieșit victorioși din războiul împotriva celui rău. *“Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu și au zis: Amin. A Dumnezeului nostru să fie lauda, cinstea, puterea, și tăria în vecii vecilor”*.

Din finalul acestui capitol reiese gloria și măreția lui Dumnezeu pe care nu putem să le descriem decât prin cuvintele Scripturii, și ceea ce citim în capitolele 4, 5, 7 este doar un preludiv al zilelor fericite din veșnicie. Cititorule, nu vrei și tu să fii cu noi acolo? Cu cei 24 de bătrâni, cu mulțimea îngerilor și în numărul celor aleși care-L laudă pe Domnul? Sunt hainele tale albe, curate, pentru a putea sta în prezența Domnului vieții? Sângele Său și azi mai spală, mai curățește, mai dă viață. Vino la Isus! Astăzi încă se mai fac rezervații la izvoarele apelor vieții.

(va urma)